

LÍNEA DEL TEMPS
Josep Benet, patriota i resistent (1920-2008)

1920-1939. De l'esperança a la desfeta.

- 1920.** | Nasqué a Cervera (Segarra), un 14 d'abril. Fill de Pau Benet i Camps i Cecília Morell i Segura.
- 1927-1934.** | Etapa de formació acadèmica i musical a l'Escolania de Montserrat. Primera acció de protesta durant la visita d'Alfons XIII.
- 1934-1936.** | Continua la seva formació a l'Acadèmia Ramon Llull, on hi estigué com a fàmul.
- 1935.** | Mort del seu germà Francesc. Tràgica mort del pare. Ingress a la Federació de Joves Cristians de Catalunya.
- 1936.** | Esclat de la Guerra Civil. Primer escorcoll per ser soci de l'Associació d'Antics Escolans de Montserrat. Mentre durà la persecució religiosa, participà activament en el salvament de perseguits.
- 1938.** | Mobilitzat amb la lleva de 1941 dita del biberó, participà en l'ofensiva del cap de pont de Balaguer. Ferit en uns exercicis militars, hagué de ser hospitalitzat i aquí acabà la seva participació com a soldat a la guerra.

“El 14 d'abril de 1920 vaig néixer a Cervera, al carrer Major, número 97. Sóc, doncs, cerverí i, per tant, segarrenc”.

J. Benet, Memòries I. De l'esperança a la desfeta 1920-1939.

“Després de tres o quatre dies de descans, vaig anar al centre de Barcelona on, astorat, vaig constatar l'abast de la devastació i del desgavell provocats per la sublevació militar en el que, fins aleshores, havia estat l'oasi de la República”.

“En els periòdics, en els cartells i en la ràdio, la paraula que més es llegia i s'escoltava era 'Revolució'. Però, jo em preguntava -i ho comentaria amb els amics-: ¿quina 'Revolució'?”

“...la guerra a Catalunya hauria pogut tenir un caràcter nacional català, en defensa de la legalitat democràtica atacada pels militars colpistes i els seus aliats feixistes i de la ultradreta, tots anticatalanistes, per no dir anticatalans”.

J. Benet, Memòries I. De l'esperança a la desfeta 1920-1939.

1939-1947.

Cercant el camí, militar en la resistència.

- 1939.** El 26 de gener les tropes franquistes ocupen Barcelona. Josep Benet plora. És conscient de la derrota però en neix el jurament i compromís de lluita per reconquerir el règim democràtic i autonòmic perduts.
- 1939-1940.** Servei Militar a Càceres i Madrid. De la presa de consciència pel fet immigratori a Catalunya a les primeres activitats de resistència lingüística en els serveis de censura militar a Correus i Telecomunicacions.
- 1940.** Acaba els estudis de batxillerat mentre treballa. A redós del Casal Catòlic de Sant Andreu de Palomar i de la Joventut d'Acció Catòlica, comença a fer els primers passos per recuperar espais de catalanitat en l'acció cultural i política per la unitat. Primer interrogatori de la policia franquista.
- 1941.** Creà l'Agrupació Folklorica Iuventus, entitat que inicià la renovació del ballet català i evolucionà fins a convertir-se en l'Esbart Verdaguer. Sota el nom de Joventut Catòlica, intenta reorganitzar l'antiga Federació de Joves Cristians de Catalunya (FJCC).
- 1942.** Inicia com alumne lliure, compaginant amb el treball i l'activitat política i d'activisme, els estudis de Dret a la Universitat de Barcelona. Mentre durà la IIGM, col·laborà, com altres resistents catalans, amb els serveis d'informació dels aliats.

“Cal reconèixer que, a l'any 1939, el poble català, a més de ser un poble vençut, era un poble profundament dividit. Catalunya, en aquella hora, perillava de perdre, per sempre, la seva identitat nacional, de desaparèixer com a nació, de desaparèixer com a poble. Jo, en aquell 26 de gener de 1939, veia, amb tota claretat, que aquesta era la situació en què es trobava el meu país”.

J. Benet, El meu jurament de 1939.

1943. Després d'uns mesos de preparació, impulsa la creació del Front Universitari de Resistència Catalana (FURC), del qual n'esdevindrà president. Entra a treballar a l'Editorial Spes, com a redactor de diccionaris i enciclopèdies al costat de Pau Romeva (director) i de personalitats, entre d'altres, com Alexandre Galí o Alexandre Cirici. Prometatge amb Florència Ventura i Monteys, complicitat, suport i col·laboració fidels i incansables.

1944. El FURC es dissol i es crea el Front Universitari de Catalunya (FUC), primera organització de signe i esperit unitari, clandestina, del qual Josep Benet en serà nomenat president. En presideix els Consells Nacionals de Montserrat i Poblet, en redacta la ponència política del primer congrés "Política Nacional Catalana". Promou els Grups d'Acció del FUC.

Secretari particular de Fèlix Millet i Maristany, que havia fundat el Patronat Benèfica Minerva, de mecenatge de la cultura catalana; una col·laboració en pro de la llengua i cultura catalanes que s'allargarà gairebé vint-i-cinc anys.

Assisteix als Estudis Universitaris Catalans, clandestinament, on s'imparteixen cursos d'Economia Política a càrrec de Salvador Millet i Bel.

1945. Dirigeix Orientacions, òrgan del FUC, i dels Grups Nacionals de Resistència (GNR), especialment combatius enfront del SEU oficial.

Col·labora en la reorganització a l'interior de la Federació Nacional d'Estudiants de Catalunya (FNEC).

"A Florència, la comprensió i la col·laboració de la qual han fet possible aquest nou llibre [Memòries I] i tota la meua obra de 1943 ençà"

| Impulsor de l'organització Miramar, que presidirà Maurici Serrahima, per a la promoció d'actes culturals catalans i de formació de la joventut per a l'acció cultural i política.

| Dirigeix Anguelos, d'informació econòmica i financera.

| Intervé en la creació d'Edicions Calíope, que, patrocinada per Fèlix Millet, edità i difongué el Teatre complet de Shakespeare, traduït per Josep M. de Sagarra.

| Connexió amb la representació a Barcelona del govern basc a l'exili per mitjà de Joseba Elósegui per assegurar el lligam entre els moviments de resistència basc i català.

| Els GNR s'atribueixen el desplegament d'una bandera catalana al Palau de la Música Catalana, el 9 de novembre, en presència del governador civil.

| Creació amb Esteve Albert d'Edicions de Negra Nit.

1946.

| Amb Joan Sansa, delegat del FUC a Madrid, participa en les reunions per intentar coordinar i unificar les actuacions de diversos moviments de resistència, especialment democratacristians, dels diferents pobles de l'Estat. La complicitat en l'objectiu comú amb intel·lectuals i actives demòcrates catalans i d'altres pobles de l'estat serà una preocupació constant de Josep Benet. En nom del FUC, també, viatja clandestinament a l'Estat francès per posar-se en contacte amb personalitats i organitzacions de l'exili. Entrevista amb el diputat laborista Francis Noel-Baker, que visità clandestinament Catalunya, Madrid i Euskadi, per tal de conèixer i establir contactes amb els moviments de resistència.

1947.

Josep Benet rep l'encàrrec de l'abat Aureli M. Escarré i Fèlix Millet de l'organització de la Secretaria de la Comissió Abat Oliba que havia d'organitzar les festes populars de Montserrat, l'any següent, amb motiu de l'entronització de la Mare de Déu de Montserrat.

Festes populars de Montserrat. Josep Benet, com a cap del Secretariat de la Comissió Abat Oliba, duu a terme la tasca de coordinar i impulsar les activitats de les festes de Montserrat, especialment la diada del 27 d'abril, que es convertí, des de la crida pública a favor de la reconciliació nacional entre tots els catalans, en la primera gran manifestació de ressorgiment del sentiment catalanista de la postguerra d'ençà de 1939. El governador civil, Bartolomé Barba, fou cessat.

Primera detenció i primers interrogatoris a la Jefatura Superior de Policia de Barcelona després de la detenció de Txomin Letamendi, representant del govern basc a la capital catalana.

Entra a formar part del Col·legi d'Advocats de Barcelona, una de les entitats corporatives que prendrà un compromís antifranquista més notori.

“Crec que, quan algú escriurà la història de la postguerra a Catalunya, s'adonarà de la transcendència que tingué l'obra de la C. A. O. [Comissió Abat Oliba] en la supervivència i en l'arrencada del redreç del nostre poble, després de 1939. El sol fet que des de les publicacions de la Comissió es prediqués per primera vegada públicament la reconciliació nacional, després de la guerra, em sembla un fet històricament molt important”.

Entrevista d'Albert Manent a Josep Benet, publicada a Serra d'Or (octubre de 1971).

1948-1975.

Benet, en la clandestinitat política i cultural, en el dia a dia professional

1948.

Acaba la carrera d'advocat. En el seu desig d'arribar als joves contemplà la docència a la Universitat, com a eina de conscienciació i resistència. No fou possible per bé que la tasca formadora la portà a terme igualment d'altres formes, amb un incommptable nombre de cursos i conferències, especialment sobre història contemporània de Catalunya, i dels moviments socials i sindicals a l'Institut Catòlic d'Estudis Socials de Barcelona, l'Escola d'Assistents Socials, l'Escola de Periodisme de l'Església, Estudis i Investigacions (EISA), i a diversos llocs de l'Estat, com al Club Siglo XXI de Madrid.

El 18 de novembre es casà, a Montserrat, amb Florència Ventura i Monteys.

1949.

Amb els germans Baguñà creen la productora de cinema d'animació **Estela Films**.

1950.

Amb l'objectiu de promoure cinema de qualitat llença la idea de fundar el Cercle Lumière, a l'Institut Francès de Barcelona.

Després d'un curt espai de temps a Unió Democràtica de Catalunya, que li permeté entrar en contacte internacional amb les formacions democratacristianes internacionals, deixa la militància i decideix, des d'una posició independent, treballar per construir un moviment unitari i transversal de forces democràtiques oposades a la dictadura, inclosos els comunistes.

Durant aquests anys, Josep Benet manté molt bona relació amb alguns periodistes de Le Monde que serví perquè el prestigiós diari s'interessés per la qüestió catalana en el context de la dictadura franquista.

A l'entorn del grup Miramar, del qual n'és membre de la junta, participa en cursos clandestins de formació social i sindical, i d'història de Catalunya a barris de Barcelona i localitats de la rodalia, sovint en locals parroquials.

S'estrena *Érase una vez...* produïda per Estela Films (18 de desembre).

1951.

Josep Benet participa en la mobilització contra la pujada de les tarifes dels tramvies, la qual va acabar convertint-se en una protesta popular de malestar general.

1952.

Decideix dedicar-se exclusivament a l'exercici lliure de l'advocacia al despatx de Maurici Serrahima Bofill. A partir d'aquest moment, Josep Benet pot compaginar millor la professió amb les activitats culturals i polítiques clandestines. Josep Benet dedicarà una part de la seva activitat professional al servei i defensa d'organitzacions i persones que en la clandestinitat lluitaren pel restabliment democràtic, per les llibertats polítiques i sindicals, i pels drets nacionals de Catalunya, sense retribució i amb esperit plural i unitari. Tindrà presència en la jurisdicció ordinària, davant del Tribunal d'Ordre Públic (TOP) i, també, en consells de guerra.

Com a membre del Col·legi d'Advocats de Barcelona, participa del primer grup que impulsa la democratització i catalanització del col·lectiu.

1956.

Membre de la **Comissió Ordenadora i Econòmica dels Amics de Gaudí**, impulsada des del Centre Artístic de Sant Lluç.

Defensa Josep Ballaré i Antoni Mullor, detinguts amb altres obrers per les vagues d'ENASA, acusats de pertànyer al PSUC i de repartiment de propaganda il·legal.

Impulsa la **Ruta Universitària a Montserrat** inspirada en la Ruta dels estudiants francesos a Chartres. Un tema central de debat acompanyava els assistents durant la marxa.

Josep Benet comença a actuar dins l'Acadèmia de Llengua Catalana.

Amb Max Cahner i Ramon Bastardes, impulsen Germinàbit, que tres anys més tard es convertiria en la revista Serra d'Or.

1957.

Josep Benet **defensa**, en un consell de guerra, Rosa Santacana, esposa del dirigent comunista Joan Comorera, acusada juntament amb el seu marit i l'escriptor Ferran Canyameres.

Participa formant part del comitè de vaga de **la Segona vaga de tramvies de Barcelona** (gener) i redacta i fa imprimir alguns dels fulls volants clandestins. Amb Joan Reventós representa el comitè de vaga a Madrid per tal de promoure-hi un moviment semblant al de Barcelona.

Josep Benet col·labora amb el moviment d'estudiants artífex de la **Primera Assemblea Lliure d'Estudiants de la Universitat de Barcelona** (21 de febrer), coneguda com els Fets del Paranimf.

“...la primera característica de la Ruta Universitària a Montserrat és que a la Ruta hi són convidats tots els estudiants. Ningú no té dret a excloure ningú: és oberta a tothom. Tothom hi és cridat, ningú no en resta exclòs; només aquells qui voluntàriament se n'excloquin, [...]. Aquest convit general a participar a la Ruta té ja una indubtable transcendència: representa l'afirmació, amb fets, que els estudiants rebutgen un passat de divisions i propugnen la reconciliació i la convivència de tots els ciutadans”.

Josep Benet, Fets i personatges.

1958.

Josep Benet participa com a advocat defensor de Joan Keyer, deportat al camp del camp de concentració de Mauthausen, en el consell de guerra contra Emilià Fàbregas i altres quaranta-sis detinguts acusats de reorganitzar el PSUC.

A final d'any cregué que les circumstàncies polítiques i culturals, i de censura, permetien de fer un pas endavant camí del redreçament i de la reconquesta de la identitat nacional. Aquest pas consistia a emprendre una campanya per tal d'aconseguir que existís una cançó catalana actual. Demanà la col·laboració del poeta Lluís Serrahima, el qual ho plasmà en un article a Germinàbit, sota el títol "Ens calen cançons d'ara" (gener 1959), gràcies al qual va néixer el grup Els Setze Jutges, que impulsà la Nova Cançó.

Redacta el full clandestí "En defensa de l'abat Escarré" (1 de gener de 1959), pels atacs del governador civil de Barcelona, Acedo Colunga, contra Montserrat i l'abat.

1959.

Impulsa la **Campanya de la "P"**, que va tenir lloc durant els mesos de febrer i març. Es tractava d'una campanya unitària de protesta contra el règim, simbolitzada amb una "P" pintada als murs de tot Catalunya. Tot i les dificultats pel fet que algunes formacions es negaren a signar la crida "Per una campanya pacífica de protesta" si ho havien de fer al costat del PSUC, la campanya fou tot un èxit. Benet fou detingut, acusat de ser-ne el promotor, obligat a presentar-se diàriament i durant algunes setmanes davant la Brigada Social, i li fou retirat el passaport.

"Recollint, doncs, l'ambient i la convicció popular, afirmem que ha arribat l'hora de dreçar una protesta col·lectiva, cívica i pacífica. L'hora de saber dir PROU a la present situació que duu el país al desastre, a l'isolament internacional i els treballadors a la misèria. [...] invitem tots els ciutadans i totes les forces de l'oposició a participar unànimement a la GRAN CAMPANYA PACÍFICA DE PROTESTA que s'inicia contra el mal govern, la corrupció i l'encariment del cost de la vida".

Josep Benet, Combat per una Catalunya autònoma.

Josep Benet promou a final anys cinquanta el **Patronat d'Ajut a l'Ensenyament del Català** amb l'objectiu d'ajudar econòmicament els professors de les classes clandestines de català que funcionaven des dels inicis dels anys quaranta.

Conferència "Urbanisme i Revolució Industrial" al Grup R (associació d'arquitectes sorgida el 1951) tot i la presència de representats de la Brigada Social a primera fila (abril 1959). El text aprofundeix en la preocupació i l'estudi dels problemes de l'habitatges des dels seus orígens.

1959-1960. L'any 1959, Josep Benet proposà a Jordi Pujol l'organització d'una campanya contra el director de "La Vanguardia Española", Luis de Galinsoga, el qual a l'església de Sant Ildefons havia insultat greument tots els catalans, pel fet que en aquella església s'hagués predicat en llengua catalana. L'**Afer Galinsoga**, com així es conegué aquella campanya, va tenir un ampli ressò i va aconseguir el cessament del director.

1960. A causa dels **Fets del Palau de la Música Catalana** (19 de maig), on el públic entonà el prohibit "Cant de la Senyera" en presència del general Franco, Jordi Pujol va ser arrestat i Josep Benet, advertit pel mateix Jordi Pujol, hagué d'amagar-se i viure a la clandestinitat durant tres mesos, des d'on redactà molts dels fulls clandestins que corregueren protestant contra la detenció, consell de guerra i condemna de Jordi Pujol.

Homenatge de Serra d'Or a Jaume Vicens Vives, mestre i amic de Josep Benet, amb qui va mantenir una estreta col·laboració.

“La desfeta i el redreç”. Document inèdit durant molts anys on s’explíciten les aportacions principals de Josep Benet a la doctrina del catalanisme polític. L’any 2017 va ser publicat íntegrament a la Revista de Catalunya.

1961. Premi Joan Maragall, de l’Institut d’Estudis Catalans, per la seva obra **Maragall i la Setmana Tràgica**.

1962. Juntament amb Max Cahner, dirigeix la col·lecció **“Llibres a l’Abast” d’Edicions 62**. La manca d’una editorial que, a l’exili, publicués aquells llibres polítics i socials catalans prohibits a l’interior, era motiu de preocupació de Josep Benet. Ens cal un “Ruedo Ibérico en català” -deia sovint.

A través de Serra d’Or, Josep Benet denuncia durament la imprevisió governamental i la manca de planificació d’habitatge per a les classes més modestes, especialment de la immigració, i la manipulació informativa oficial en el tractament de la catàstrofe per les riuades i inundacions del setembre al Vallès Occidental.

Josep Benet es troba entre la nòmina d’advocats catalans i madrilenys que col·laboren en l’elaboració d’un **informe de la Comissió Internacional de Juristes**, de Ginebra, sobre l’estat de dret a Espanya. Publicat amb el títol de “L’Espagne et la primauté du Droit”, tingué un fort ressò a nivell nacional i internacional. El Govern espanyol respon amb un contrainforme de l’equip de Fraga Iribarne: “Espanya, estado de derecho” (1962).

“Joan Maragall en aquest combat vencé, i si la contesa fou certament aferrissada, difícil, la victòria aconseguida fou major. Per això encara avui -i potser per sempre- el nom de Maragall té ressonàncies d’esperança, en un país que sembla condemnat a viure a batzegades, en un país on és tan fàcil de passar del cofoisme a la rebentada, com de caure en el pessimisme i en la inacció, passat l’entusiasme i l’enlluernament de les escasses hores triomfals, i en veure esfondrar-se les il·lusions; en un país al qual tant cal mantenir l’esperança per a sobreviure i per a redreçar-se. Esperar, no desesperar-se: heus ací el secret per a Maragall”.

(Josep Benet, Maragall i la Setmana Tràgica, IEC-1a edició, p. 174)

Josep Benet anima **actes clandestins per donar a conèixer els continguts oberts del Concili Vaticà II** (1962-1965), així com de les encícliques ***Mater et Magistra*** (1961) i ***Pacem in terris*** (1963), de condemna de la repressió cultural i política de les minories nacionals. En aquesta línia són les col·laboracions de Josep Benet amb Franciscàlia.

Mobilització conjunta amb Agustí de Semir i Alfons Carles Comín, entre altres activistes catòlics, **a favor de l'activista llibertari Jordi Conill**, aconseguint la intervenció del cardenal Montini, futur Pau VI, la qual va ser decisiva per salvar-li la vida.

Josep Benet intervé en la **campanya per escollir Frederic Roda i Ventura al deganat del Col·legi d'Advocats de Barcelona**. La seva elecció significa un pas decisiu en l'obertura de la corporació vers els problemes socials i nacionals de Catalunya.

1963.

Josep Benet **defensa** Josep Maria Benet i de Caparà, cosí seu i antic cap de les Milícies Pirinenques, processat en el sumari obert contra Josep Verdura i altres persones acusades de pertànyer al FLP de Catalunya. En no poder actuar els advocats civils en un consell de guerra sumaríssim, celebrat a Madrid, el defensor militar José Luis Babé llegeix la defensa escrita per Benet.

A instància de Josep Benet i Albert Manent, **l'abat Escarré fa les famoses declaracions al diari "Le Monde"** sobre la situació de Catalunya sota el règim franquista (14 de novembre). El periodista de "Le Monde" José-Antonio Novais és corresponsal a Madrid i l'encarregat de l'entrevista. Amplíssim ressò nacional i internacional, i reacció de l'integrisme.

1964.

Amb motiu del vint-i-cinquè aniversari de l'acabament de la Guerra Civil, proposa la creació de l'**Institut Internacional d'Història de la Guerra d'Espanya**, que no es concreta en no obtenir el suport econòmic i de col·laboració suficient. De feia temps també havia proposat, sense èxit, la creació de la Biblioteca-Museu de les Guerres Carlines a Catalunya.

Ponent de les **Jornades de Vallvidrera** (18 i 19 d'abril) organitzades per Franciscàlia sobre "Com es veu l'Església ella mateixa i com veu el poble que l'envolta, a la llum de la 'Pau a la Terra'".

Josep Benet és l'autor d'una de les crides que convoquen a la concentració pacífica prop de l'estàtua de Rafael Casanova en la **diada de 1964**, i proposa que durant tot un any es commemori el 250è aniversari de l'11 de setembre de 1714.

Josep Benet participa en el clandestí **Primer Congrés de Cultura Catalana** (19 de desembre) que se celebrà a Barcelona en sessió única plenària.

Per la segona edició de Maragall i la Setmana Tràgica, rep el premi "**Lletra d'Or**" com a obra catalana més significativa publicada aquell any.

Defensa de militants polítics, sindicals i activistes com Joan Moles i Benet i Josep Maria Soler i Poblet de la Joventut Obrera Cristiana (JOC); Guillem Sánchez-Juliachs i d'altres, com a suposats membres del PSUC; Marie Gabrielle Hildebrand i Francisco Velázquez López, acusats de ser membres del Partido Obrero Revolucionario (trotskista); Miquel Soto i Reverté, processat pel TOP per haver reproduït les declaracions de l'Abat Escarré a Suïssa; Norbert Orobitg i Pau Pujadas, acusats de ser membres del PSUC.

1965.

Participa a Toledo en el **Segon col·loqui sobre "Comunidades Diferenciadas"** (26, 27 i 28 de novembre).

Defensa davant del TOP de l'escriptor Joan Sales, junt amb José Luis Urruela i Sanllehy, Eduard Bernades i Gassó i mossèn Josep Dalmau, d'haver subscrit un document adreçat al president de l'Audiència de Barcelona de denúncia de tortures en els locals de la Jefatura Superior de Policia de Barcelona; Lluís Moscoso i Josep Coscubiela, acusats de ser dirigents de la primera Comissió Obrera de Barcelona; Luis Pérez Arroyo, acusat de pertànyer a l'organització "Oposición Revolucionaria del Partido Comunista de España"; Francisco Muñoz Carrillo i José Manuel Garquez, treballadors d'Aismalibar, acusats d'associació il·lícita i de pertànyer al PSUC; Jordi Peix i Masip i altres, juntament amb altres delegats de facultats i escoles tècniques superiors del Districte Universitar de Barcelona, per haver adreçat al Ministerio de Información y Turismo una comunicació de protesta contra la informació que el ministeri facilitava sobre la situació de la Universitat de Barcelona.

1966.

A proposta i organització de Josep Benet, se celebren clandestinament a casa de Fèlix Millet de l'Ametlla del Vallès, les **Primeres Jornades d'Estudi sobre la situació de la Cultura Catalana** (8 i 9 de gener), adreçades a intel·lectuals i empresaris amb l'objectiu de formular un programa d'actuació per a la seva defensa i promoció.

Assabentat del nomenament del Dr. Marcelo González Martín, com a arquebisbe-coadjutor de l'Arxidiòcesi de Barcelona, Josep Benet llençà la campanya **"Volem Bisbes Catalans"**.

Josep Benet havia de ser present a l'assemblea celebrada al convent dels Caputxins de Sarrià on s'havia de constituir el Sindicat Democràtic d'Estudiants de la Universitat de Barcelona (SDEUB) "**la Caputxinada**" (9 de març). La policia impedí que hi pogués arribar a temps pel setge a què sotmeté els tancats. Des de casa de Josep Benet es feren els primers contactes per tal d'organitzar la solidaritat econòmica i jurídica als retinguts.

Les accions de suport i solidaritat amb motiu de "la Caputxinada" aconsegueixen vèncer les reticències i les exclusions respecte la presència del PSUC en organismes unitaris. Neix així la **Taula Rodona** com a organisme unitari de coordinació política d'oposició al règim franquista, en el qual participa de forma molt destacada Josep Benet. També participà en la creació d'altres organismes de signe unitari, com la Comissió Catalana d'Amnistia, la Comissió Catalana de Solidaritat amb els Presos i Perseguits, la Comissió de l'Onze de Setembre, o el Comitè Català pro Vietnam.

Manifestació de Capellans (11 de maig). Josep Benet s'havia proposat documentar gràficament la protesta de més de cent sacerdots i religiosos davant la comissaria de Via Laietana. La intervenció violenta de la policia ho impedí.

Defensa de Josep Pujol i Bardolet i Josep Elhombre Trallero, dirigents de la JOC de Catalunya, processats per associació il·lícita, acusats de pertànyer a l'Associació Sindical Obrera (ASO), de propaganda il·legal i de tenir relacions amb CCOO.

| Es publica en castellà, **Maragall y la Semana Trágica**.

1967.

El SDEUB organitzà un acte d'homenatge a Jordi Rubió i Balaguer amb motiu del seu vuitantè aniversari. Després de l'acte, que se celebra amb normalitat, són detingudes les persones que havien format part de la presidència de l'acte. D'entre tots, l'escriptor Joan Oliver i el professor Joan Coromines serien defensats per Josep Benet.

Conferència (maig) "El Dr. Torras i Bages en el marc del seu temps" en l'acte commemoratiu del cinquentenari de la mort de Torras i Bages.

Defensa davant del TOP de Joaquim Benet Batista-Alentorn, membre de la Junta de Delegats del SDEUB.

1968.

Amb motiu de l'Any Fabra, Josep Benet pronuncia la conferència a Badalona "Pompeu Fabra i la promoció de la cultura" (24 de març).

Conferència central en l'acte d'homenatge pòstum a Fèlix Millet i Maristany (6 de maig) organitzat per Òmnium Cultural.

Mort i enterrament de l'Abat Escarré, després d'arribar a Barcelona procedent de l'exili. Josep Benet aconsegueix que les seves despulles restin a Barcelona per rebre l'homenatge del poble. Després dels funerals a Montserrat, amb Joan Sansa i Esteve Albert inicien el cant dels Segadors davant del nombrós públic i de la Brigada Social.

Defensa de l'advocat i escriptor Maurici Serrahima, acusat junt amb Jordi Maragall, Joan Colominas, Ernest Lluch i altres, de reunió il·legal per haver participat en un acte contra la repressió a la Facultat de Dret de Barcelona.

Publica **El doctor Torras i Bages en el marc del seu temps**.

"Tots, tant els catalans d'origen com els altres catalans. Tots units, com ens trobem en aquesta sala, avui, retent homenatge a Pompeu Fabra. Tots reclamant que l'ensenyament de l'idioma català sigui una realitat per a tothom, perquè a Catalunya ningú no es pugui sentir discriminat per raó d'idioma. Perquè uns i altres, catalans de llinatge i nous catalans, formem un sol poble".
Josep Benet, *Combat per una Catalunya autònoma*.

1969.

Promotor, amb altres, de la creació del **Premi d'Honor de les Lletres Catalanes**, patrocinat per Òmnium Cultura.

En un article a Serra d'Or insisteix en la creació d'un **Institut d'Història del Carlisme als Països Catalans**, per a la recopilació de materials documentals i estudi d'aquest moviment popular.

Creació d'**Edicions Catalanes de París** amb Jordi Pujol i Albert Manent. Mancat de passaport, Benet en seria el director i editor, i impulsaria investigacions, des de Barcelona.

Josep Benet forma part de la comissió organitzadora dels **actes commemoratius del centenari del naixement del cardenal Vidal i Barraquer** (juny) i hi pronuncia la conferència: "El cardenal Vidal i Barraquer, home d'Església, home de dret".

Participa a Madrid en el **Tercer col·loqui sobre "Comunidades Diferenciadas"** (6, 7 i 8 de juny). Josep Benet hi exposa: "Antecedentes y pràctica de la autonomia".

Enmig de la discussió del nou projecte de Llei general d'Educació, llança la idea d'organitzar una àmplia campanya a favor de l'ensenyament del **"Català a l'Escola"**. Òmnium Cultural accepta la iniciativa i facilita els mitjans materials, i la campanya aconsegueix l'adhesió d'unes dues mil entitats del país.

Comença a publicar-se la Gran Enciclopèdia Catalana, on Josep Benet hi té diversos articles referents al catalanisme i a algunes figures de la nostra història.

1970.

Participa a Madrid en el **Quart col·loqui sobre "Comunidades Diferenciadas"** (12 de juliol).

Tancada d'intel·lectuals a Montserrat (12, 13 i 14 de desembre) amb motiu del Procés de Burgos. Josep Benet forma part de la mesa constituent. D'aquesta "tancada" sorgirà l'Assemblea Permanent d'Intel·lectuals Catalans, de la que també en formarà part.

1971.

A Llinars del Vallès, **Cinquè col·loqui sobre "Comunidades Diferenciadas"** (13, 14, 15, 16 i 17 de d'octubre), on Josep Benet hi participa amb una ponència sobre l'autonomia de Catalunya.

En la línia de política unitària llargament practicada per Josep Benet, forma part del grup d'unes 300 persones que constitueixen clandestinament l'**Assemblea de Catalunya** a l'església de Sant Agustí de Barcelona (7 de novembre) i aproven els punts que es faran famosos: llibertat, amnistia i estatut d'autonomia. Benet representa l'Assemblea d'intel·lectuals, professionals i artistes. Detenció de Benet. En nom de l'Assemblea serà representant en els organismes democràtics de coordinació amb les forces polítiques democràtiques de la resta de l'Estat. Intervindrà i pronunciarà el discurs inaugural de la reunió d'organismes unitaris dels Països Catalans.

Josep Benet promou una sèrie d'actes clandestins referits al contingut dels debats del Sínode de Roma.

1972.

Josep Benet i Florència Ventura retornen la imatge de la Mare de Déu de Núria al secretari del bisbe de la Seu d'Urgell (29 de gener), després que la imatge fos retirada del santuari el 1967 com a acte de protesta

contra l'acte de coronació que hom preparava de caire nacional-catòlic i anticatalà.

1973.

Josep Benet forma part de la **Comissió de Cultura i de la Defensa de la Llengua Catalana** en el si del **Col·legi d'Advocats de Barcelona**.

Publica a París, atribuït a un inexistent Institut Català d'Estudis Polítics i Socials, ***Catalunya sota el règim franquista. Informe sobre la persecució de la llengua i la cultura de Catalunya pel règim del general Franco***. Volum I, on s'exposava àmpliament, per primera vegada, l'intent de genocidi cultural comès pel franquisme contra Catalunya

Detenció dels 113 membres de la Comissió Permanent de l'Assemblea de Catalunya. Josep Benet s'encarrega, amb altres advocats, de l'organització i coordinació de la defensa jurídica dels detinguts i de la recollida dels diners necessaris per pagar les quantioses fiances imposades per decretar les llibertats provisionals. Un dels detinguts, Jordi Carbonell, serà defensat per Josep Benet.

1974.

Josep Benet entra a formar part de la **Junta de Govern del Col·legi d'Advocats de Barcelona**.

Publica, amb el pseudònim de Roger Arnau, a les Edicions Catalanes de París, ***Marxisme català i qüestió nacional catalana 1930-1936***.

Josep Benet formarà part del **Comitè d'Enllaç de l'Assemblea de Catalunya** després de la detenció de 67 assistents a la XI sessió de la Comissió Permanent de l'Assemblea. S'ocuparà de la direcció de l'organisme unitari i de l'establiment de contactes amb els organismes unitaris i forces de l'oposició de la resta de l'Estat.

1975.

| Defenses de Lluís M. Xirinacs, Montserrat Avilés i Carles Trias i Fargas.

| La junta de govern del Col·legi d'Advocats, del qual Benet en forma part, aprova la celebració públicament del **Congrés de Cultura Catalana** (1975-1977). Josep Benet forma part del Congrés de Cultura Catalana, del qual en serà membre del Consell Assessor.

| Conferències (abril-juny): "Catalunya, avui" a l'Aula Magna Universitat de Barcelona; "De la Renaixença 1930" al Cercle d'Economia; "De la Dictadura a la caiguda de la Monarquia" a l'Ateneu Barcelonès.

| Després de la mort de Franco, Josep Benet és conscient que convé intensificar l'acció informativa i formativa dels catalans. Es trasllada a totes aquelles poblacions de Catalunya on li ho demanen.

| Primera roda de premsa pública de l'Assemblea de Catalunya en què hi és present Josep Benet.

1976-1985.

Oportunitat i esperança de normalització del país

1976.

Josep Benet encapçala les grans manifestacions populars convocades per l'Assemblea de Catalunya (1 i 8 de febrer) exigint llibertat, amnistia i estatut d'autonomia.

En el primer congrés d'Unió Democràtica de Catalunya després de la guerra (12 i 13 d'abril), Josep Benet i Maurici Serrahima presenten oficialment la seva baixa de militància tot i que la desvinculació es produí als anys quaranta.

Conferències: "Catalunya durant la Guerra Civil" a la Universitat de Barcelona; "Antecedents històrics de l'Estatut de Catalunya" al Col·legi d'Advocats de Barcelona; "Fuerzas políticas en Catalunya" a Santa Coloma de Gramenet; "L'Estatut del 32" a Badalona dins les "Jornades de Cultura Catalana"; "Catalunya, present i futur" a Arbúcies dins el cicle "Les opinions democràtiques"; "L'Estatut d'Autonomia, avui" a Barcelona dins l'Escola d'Estiu Rosa Sensat; "Catalunya avui: què és l'Assemblea de Catalunya" a Planoles; "Història i el perquè de l'autonomia"; "Present i futur del poble català" a Canet de Mar; "Història i el perquè de l'autonomia", dins el cicle "Sociologia política"; "Present i futur del poble català" al cinema Miramar de Canet de Mar.

Josep Benet forma part de la comissió organitzadora de la gran manifestació i celebració de la **Diada de l'Onze de Setembre**, impulsada per l'Assemblea de Catalunya que es celebra a Sant Boi de Llobregat perquè a Barcelona no s'obté el permís.

1977.

Participació en l'Acte d'homenatge a la memòria de Ramon Fuster i Rabés, pedagog i degà del Col·legi de Doctors i Llicenciats en Ciències i Filosofia i Lletres en l'etapa de democratització i catalanització d'aquesta corporació (19 d'octubre).

Desembre. Número 0 de la revista *L'Avenç: Història dels Països Catalans* que compta amb una col·laboració de Josep Benet.

Amb Casimir Martí, publica la monumental obra, *Barcelona a mitjan segle XIX: El moviment obrer durant el Bienni Progressista (1854-1856)*.

Josep Benet pronuncia el discurs inaugural de la primera reunió d'intel·lectuals, professionals i artistes de les diverses nacions i regions de l'Estat espanyol, celebrada a la Universitat de Barcelona.

Presentació del llibre de Montserrat Roig, *Els catalans als camps nazis* a l'Ateneu Barcelonès. Josep Benet n'havia la investigació a l'autora.

Forma part de la comissió organitzadora de l'acte final de la campanya "**Volem l'estatut!**" impulsada per l'Assemblea de Catalunya, i celebrat coincidint amb la Diada de Sant Jordi.

Josep Benet participa l'acte d'homenatge a **Pablo Neruda** (13 de maig) i de solidaritat amb els pobles oprimits d'Amèrica Llatina, organitzat per Agermanament i celebrat a la plaça de toros Les Arenes de Barcelona.

En les primeres eleccions legislatives (15 de juny), Josep Benet, juntament amb Francesc Candel i Alexandre Cirici, encapçala a la circumscripció de Barcelona la candidatura per al Senat d'esquerra "**Entesa dels Catalans**". Josep Benet es converteix en el senador més votat de l'Estat amb més d'un milió tres-cents mil vots.

Es constitueix l'**Assemblea de Parlamentaris** catalans (25 de juny), integrada per tots els diputats i senadors elegits a Catalunya. Josep Benet forma part de la Comissió Permanent, presidida per Joan Reventós.

En la segona reunió de l'Assemblea de Parlamentaris, Josep Benet elegit per formar part de la Comissió Negociadora (11 de juliol).

Josep Benet encapçala la comissió cívica, formada per representants de partits i entitats de Súria i per l'Assemblea Democràtica de Manresa, encarregada d'aclarir la mort d'un jove pels trets de la Guàrdia Civil els dies de la Festa Major.

El president Josep Tarradellas destitueix Josep Benet de la Comissió Negociadora després d'unes declaracions a "Mundo Diario" en les que criticava la lentitud de les negociacions per al restabliment de la Generalitat. La Comissió, tanmateix, no accepta la destitució.

Presència de Josep Benet en multitud d'actes cívics arreu de Catalunya.

Onze de Setembre. Josep Benet, com a representant de l'Assemblea de Parlamentaris, fa ofrena a la tomba de Rafael de Casanova a Sant Boi de Llobregat i encapçala la manifestació, ja autoritzada, de Barcelona.

Al Saló de Cent de l'Ajuntament de Barcelona, Josep Benet pronuncia el **pregó de les Festes de la Mercè** d'aquest any (22 de setembre).

Josep Benet és elegit portaveu a la Junta de Portaveus del Senat del Grup parlamentari "Entesa dels Catalans".

El 12 d'octubre intervé com a portaveu del grup dels senadors catalans a l'Assemblea Parlamentària del Consell d'Europa a Estrasburg.

Josep Benet pronuncia la conferència "Gabriel Alomar i l'Autonomia" en el marc dels actes d'homenatge a la seva memòria a Ciutat de Mallorca (26 d'octubre); conferència inaugural del cicle "Federalisme i Autonomisme" al Col·legi d'Advocats de Barcelona (2 de novembre); presentació del recital de Raimon "Per la llibertat d'informació, salvem el Brusi" celebrat al Palau de la Música Catalana (19 de novembre).

1978.

President de l'Associació de les Nacions Unides a Espanya
(1978-1984).

Amb Jordi Carbonell, Josep A. González Casanova i Ricard Salvat, i representant a Catalunya, assisteix a "**Coloquio sobre la Convivencia de Culturas en la Península Ibérica**" a Salamanca (17, 18 i 19 de març).

Publica **Desfeta i redreçament de Catalunya**.

Conferència "Vidal i Barraquer, cardenal de Catalunya" al Col·legi d'Advocats de Barcelona (5 de maig); en la presentació del Premi d'Honor Jaume I a Barcelona (30 de maig) amb el discurs "Elogi de l'Institut d'Estudis Catalans"; participació en la sessió commemorativa del desè aniversari de la mort de l'abat Aureli Maria Escarré al Col·legi d'Advocats de Barcelona (23 d'octubre).

Josep Benet és escollit per formar part de la **Comissió dels Vint** encarregada de redactar el projecte d'Estatut d'Autonomia de Catalunya (juliol de 1978).

Josep Benet deixa la Junta de govern del Col·legi d'Advocats de Barcelona.

1979.

| Forma part de la Junta de fundadors del **Club Ramon Muntaner**.

| Josep Benet candidat al Senat "**Per l'Entesa**" per la circumscripció de Barcelona en les eleccions legislatives de l'1 de març i elegit senador per segona vegada.

| Participa en nombrosos actes cívics a diferents localitats després de les eleccions municipals (3 d'abril) donant suport a les iniciatives de progrés i consolidació de la democràcia. Entre les moltes activitats cívi-ques en què participà, hi ha la catalanització dels nomenclàtors dels pobles i ciutats de Catalunya i la substitució dels referents franquistes.

| Participa en la sessió d'homenatge a Maurici Serrahima (juny).

| Després de gairebé trenta anys d'exercici, deixa de fer d'advocat (juliol).

| Sempre amb voluntat pedagògica, publica **Cataluña bajo el régimen franquista: informe sobre la persecución de la lengua y la cultura catalana por el régimen del general Franco**.

| El 25 d'octubre el poble català aprova en referèndum l'Estatut d'Autonomia de Catalunya.

| Josep Benet es invitat a rebre el lehendakari Jesús Maria de Leizaola de retorn del seu exili (15 de desembre).

| Memòria de Joan Sansa i Caminal al Centre Comarcal Lleidatà de Barcelona (21 de desembre).

1980.

Com a **candidat independent, Josep Benet es presenta a la presidència de la Generalitat**, propugnant un govern català d'unitat nacional i demanant el suport dels partits nacionals catalans per tal de ser inclòs en les seves candidatures. El PSUC accepta que Benet encapçali la seva llista. Compagina les responsabilitats al Senat de Madrid i al Parlament de Catalunya.

Publica ***Combat per una Catalunya autònoma: textos d'ahir i d'avui***.

Amb motiu del seu seixantè aniversari, un grup de companys de Miramar l'obsequien amb una primera edició de la revista preparada als anys cinquanta però inèdiata a causa de les dificultats de l'època.

1981.

En defensa de la llengua, la cultura i la nació catalana. Josep Benet participa en el multitudinari acte del Camp Nou (24 de juny).

Intervé al Pla de Campllong en la celebració de la diada del Pi de les Tres Branques (19 de juliol).

Intervenció contundent al Senat sobre la *Ley Orgánica para la Armonización del Proceso Autonómico* (LOAPA) (8 d'octubre).

Montserrat Roig entrevista Josep Benet per al programa de TVE "**Clar i català**" (15 de novembre).

Publica ***Fets i personatges***.

1982.

Conferència "Catalunya sota l'Espanya franquista" en el marc del cicle "Cultura catalana: Setè Pla d'Acció Cultural" celebrat a Sant Cugat del Vallès (4 de març).

Moció de censura al Govern de Jordi Pujol (23 de setembre). El PSUC presenta com a candidat alternatiu a la presidència d'un Govern de concentració, que no rebé el suport en la votació de l'1 d'octubre.

1983.

Conferència a Barcelona "La Catalunya de principi de segle: projecte d'un país normalitzat" en el marc de l'exposició antològica del pintor Joaquim Sunyer (16 de novembre).

1984.

Junt amb Alfons Cucó, Gregori Mir, Manuel Tuñón de Lara, Antonio María Calero i José Manuel Cuenca Toribio, formà part del consell assessor de la sèrie "**Memoria de España**" produïda per TVE.

Conferència a la Universitat de Salamanca: "*Culturas autonómicas y cultura española*" en el marc del col·loqui "La cultura española ante el nuevo siglo" (28-31 de març).

Abandona el seu escó al Parlament i deixa la política activa.

"Som un problema també per als altres, perquè sense resoldre la qüestió catalana no és possible la consolidació d'un Estat democràtic a Espanya. Viure en democràcia només és possible quan es respecta els drets de les persones i dels pobles" (1983)

1985-1999.

Desplegar una passió: la història de Catalunya

1985.

Josep Benet nomenat **director del Centre d'Història Contemporània de Catalunya (CHCC)** (31 de gener), creat pel Consell Executiu de la Generalitat el 3 de març de 1984. Encetava així un nou camí, desenvolupant una de les seves grans passions, la història de Catalunya.

Presentació al Col·legi d'Advocats de Barcelona de *La repressió franquista a Catalunya, 1938-1953*, de Josep M. Solé i Sabaté (18 de febrer).

Presentació de *Queralbs*, obra col·lectiva promoguda pel Centre Excursionista de Catalunya (8 de març).

Presentació al Palau Moja de Barcelona d'*Els orígens del catalanisme conservador i "La Veu de Montserrat" 1878-1900*, de Maties Ramisa (29 d'abril).

Pregó al Saló de Cent de l'Ajuntament de Barcelona amb motiu de la celebració del cinquantè aniversari de la Fundació Amics de la Ciutat (9 de maig).

Premi d'Honor Jaume I a Josep Benet "per la seva llarga trajectòria com a encoratjador de la lluita nacionalista i com a impulsor d'iniciatives i institucions que han estat especialment eficaces en la lluita clandestina contra la dictadura; per la seva dedicació professional en la defensa de lluitadors per la llibertat; per la intensa tasca de recerca històrica, i pel seu testimoniatge constant d'un catalanisme dialogant -però indeclinable- i sostingut amb fermesa total".

"Un país no pot esdevenir normal si no coneix, amb nom i cognoms, totes i cadascuna de les víctimes d'una guerra viscuda. El seu estudi constitueix una obligació ineludible que necessàriament cal abordar, com correspondria fer a qualsevol país civilitzat"

1986.

A l'Espluga de Francolí en el marc del II Cicle de conferències "Forjadors de la Catalunya Contemporània", Josep Benet hi pronuncia: "Jaume Vicens i Vives".

Josep Benet forma part del Consell Consultiu del **II Congrés Internacional de la Llengua Catalana** així com de l'àrea "Llengua i Dret".

Assessor de la sèrie produïda per TVE, "**España en guerra: 1936-1939**".

Presentació a Badalona de Revolució i guerra civil a Badalona, de Joan Villarroja (25 de febrer).

Al Saló de Sant Jordi del Palau de la Generalitat, en l'obertura de la Primavera Fotogràfica, intervé en l'Acte d'homenatge a Agustí Centelles (20 de març).

En el marc del II Congrés Internacional de la Llengua Catalana, coincidint amb el Dia d'Europa, pronuncia la conferència "Units per la llibertat" al Saló de Sant Jordi del Palau de la Generalitat.

Presentació a Barcelona del llibre Llengua i poder, d'Antoni M. Badia i Margarit (14 de maig).

Presentació a Barcelona de Fotografia històrica de Vic, de Francesc Farrés i Malian (23 de maig).

Participa en la presentació a l'Aula Magna de la Universitat de Barcelona de l'obra El mito de la cruzada de Franco, de Herbert R. Southworth (10 de juny).

Presentació a Figueres de La guerra civil a Figueres (1936-1939), de Josep M. Bernils i Mach (26 de juny).

Lliçó inaugural del curs 1986-1987 del CIC de Terrassa: "La guerra civil, cinquanta anys després. Visió crítica".

Josep M. Espinàs entrevista Josep Benet al programa de TV3 Identitats (2 de novembre).

Conferència a Riudoms, organitzada pel Centre d'Estudis Arnau de Palomar, "La guerra civil i la postguerra, cinquanta anys després".

Participa a Collado-Villalba a les jornades: "Presente y futuro del Catalanismo y Españolismo", organitzat per la Fundación Encuentro (14 i 15 de novembre).

Presentació a Sant Feliu de Llobregat del llibre Guerrilles al Baix Llobregat: els "carrasquets" del segle XVIII i els carlins i els republicans del segle XIX (26 de novembre).

Conferència a la Biblioteca-Museu Balaguer de Vilanova i la Geltrú: "Victor Balaguer: revisió de la història del segle XIX", amb motiu de l'acte de presentació de l'obra de Montserrat Comas: Epistolari de Víctor Balaguer: aproximació a un catàleg (1842-1868) (18 de desembre).

Conferència a Cambrils sobre la Guerra dels Segadors i els fets de Cambrils del desembre de 1640.

1987.

Ponència: "Una nueva concepción de Estado: Azaña y los estatutos de autonomía", a "Los debates de Alcalá: Azaña, política y cultura en la España moderna, celebrats a la Universitat d'Alcalá de Henares (24 de març).

Ponència: "Normalización lingüística en Cataluña" a les jornades de la Fundació Encuentro, a San Lorenzo del Escorial (11-12 de desembre).

Participa en l'acte d'homenatge a Agustí Calvet, "Gaziel", a Sant Feliu de Guíxols (20 de desembre).

Cessió del fons històric del Partit Socialista Unificat de Catalunya a l'Arxiu Nacional de Catalunya. Dissertació de Josep Benet sobre "La importància històrica del fons documental del PSUC" en l'acte protocol·lari de lliurament al Palau de la Generalitat, de cessió en dipòsit d'aquest fons.

1988.

Membre de la comissió organitzadora de la commemoració del Mil·lenni de Catalunya.

Conferència d'obertura de les II Jornades sobre El Nacionalisme Català a la fi del segle XX celebrades a Girona, amb el títol: "Normalització lingüística i normalitat nacional" (18, 19 i 20 de març).

Presentació a Barcelona del llibre de Josep Faulí, El pensament polític de Jordi Pujol (1980-1987) (18 d'abril).

Presentació a Barcelona del llibre de Rafael Ribó, Catalunya, nació d'esquerra (9 de maig).

En el marc del Congrés Internacional d'Història dels Pirineus celebrat a Cervera, pronuncia la conferència: "Els Pirineus i la Guerra d'Espanya (1936-1939)" (novembre).

1989.

Actuacions oportunes per fer-ho possible i parlament en l'acte de lliurament, al Palau de la Generalitat, de documentació, objectes personals i escrits pòstums del president Lluís Companys a la Generalitat de Catalunya, conservats pels seus néts de Mèxic.

Conferència: "Guerra i exili" en el marc del Curs d'història de Catalunya: 1939, inici d'un exili", organitzat per l'Institut Municipal d'Història de Barcelona (3 d'abril).

Intervenció en l'acte commemoratiu del setanta-cinquè aniversari de la Mancomunitat de Catalunya al Saló Sant Jordi del Palau de la Generalitat (26 d'abril).

Conferència: "El conseller Martí Barrera: una vida al servei del poble català", en l'acte de commemoració del centenari del naixement de Martí Barrera i Maresma, al Saló de Sant Jordi del Palau de la Generalitat (12 de desembre).

1990.

Amb Max Cahner, Fèlix Cucurull i Heribert Barrera, intervé en l'acte d'homenatge a Pere Corominas a l'Ateneu Barcelonès (7 de febrer).

Presentació del llibre a Badalona: La repressió a la rereguarda de Catalunya (1936-1939), de Josep M. Solé i Sabaté i Joan Villarroya i Font (15 de febrer).

Conferència a Sedó: "Exili i mort del president Companys" (21 de juliol).

Homenatge a Josep Benet de la Universitat Catalana d'Estiu a Prada (18 d'agost).

Per encàrrec del Govern de la Generalitat, elabora el guió i dirigeix des del Centre d'Història Contemporània, l'organització de l'exposició "**Exili i mort del President Companys**" inaugurada al Palau Robert, en commemoració del cinquantè aniversari de l'afusellament del President de la Generalitat de Catalunya, Lluís Companys i Jover (15 d'octubre).

Parlament en l'acte institucional commemoratiu del cinquantè aniversari de la mort del President Companys celebrat al Saló de Sant Jordi del Palau de la Generalitat (15 d'octubre).

Parlament en l'acte protocol·lari de lliurament de la documentació del President Macià a l'Arxiu Nacional de Catalunya, celebrat al Palau de la Generalitat (26 de novembre).

Publica el llibre *Exili i mort del president Companys*.

1991.

Presentació a càrrec de l'historiador Josep Fontana del llibre Exili i mort del president Companys al Saló de Sant Jordi del Palau de la Generalitat.

Homenatge a Jaume Vicens i Vives celebrat a Roses amb motiu del trentè aniversari de la seva mort. Josep Benet hi intervé al costat de Josep Fontana, Fabià Estapé i Emili Giralt (19 de gener).

Presentació a la Presó Model de Barcelona del llibre de Rafael Tasis, Les presons dels altres: records d'un excarceller d'ocasió, amb anotacions i un apèndix documental de Josep Benet (13 de març).

Participa en la commemoració del seixantè aniversari de la fundació d'Esquerra Republicana de Catalunya, pronunciant la conferència "La fundació d'Esquerra Republicana de Catalunya" a l'Aula Magna de la Universitat de Barcelona (19 de març).

Josep Benet es nomenat **fill predilecte de Cervera**, la seva ciutat natal, i homenatjat en un acte institucional que compta amb l'adhesió de tots els ajuntaments de la comarca (30 d'abril).

Amb motiu del seu setantè aniversari, li fou dedicada la Miscel·lània d'homenatge a Josep Benet, que fou presentada al Col·legi d'Advocats de Barcelona (12 de desembre)

1992. | Publica el llibre *El president Tarradellas en els seus textos (1954-1988)*.

Dirigeix l'exposició: Cent anys de catalanisme. A propòsit del centenari de les Bases de Manresa.

1995. | Publica el llibre *L'intent franquista de genocidi cultural contra Catalunya*.

Publica *Sobreviure sota el franquisme*.

1996. | **Premi d'Honor de les Lletres Catalanes** concedit per Òmnium Cultural (24 de maig).

1998. | Publica el llibre *La mort del president Companys*.

1999. | Publica el llibre *Carles Rahola, afusellat*.

2000-2008.

Comiat

2000. | Deixa la direcció del Centre d'Història Contemporània de Catalunya (14 d'abril).
- | Concessió de la **Medalla d'Or de la Generalitat de Catalunya** (25 d'abril).
2001. | Nomenat **doctor honoris causa** per la Universitat Rovira i Virgili (26 d'octubre).
2002. | Formà part de la comissió creada amb motiu del centenari del naixement de Maurici Serrahima.
2003. | Publica el llibre ***Domènec Latorre, afusellat per catalanista***.
- | Publica ***Escrits en defensa pròpia***.
2005. | Publica el llibre ***El president Companys, afusellat i Lluís Companys, presidente de Cataluña, fusilado***.
2007. | Josep Benet clou a l'Institut d'Estudis Catalans la Jornada dedicada a Maurici Serrahima (28 de març).
- | Gravació de l'entrevista de Mònica Terribas per al programa **[S]avis** al Monestir de Montserrat, carrer Calvet, 47 i Ateneu Barcelonès (14, 21 i 22 de setembre).

2008. | Publica el primer volum i únic de les seves memòries, **Memòries I: De l'esperança a la desfeta (1920-1939)**.
- | Mor a Sant Cugat del Vallès (24 de març).
- | S'emet a TV3 el primer programa de **[S]avis** dedicat a Josep Benet, amb motiu del seu traspàs (25 de març).
- | **Homenatge pòstum a Cervera** amb la participació de Jordi Pujol, Xavier Folch, Josep M. Solé i Sabaté, Josep M. Roig i Rosich, Jordi Amat, Jordi Oliva, i la moderació de Mònica Terribas, organitzat pel Centre Municipal de Cultura de Cervera, Fundació Jordi Cases i Llebot, Centre Obrer Instructiu d'Unió Republicana i Casal de Cervera (17 de maig).
- | Es publica l'obra de Josep Benet, **Joan Peiró, afusellat**, a cura de Josep Poca.
2009. | Es publica l'obra **Manuel Carrasco i Formiguera, afusellat**, a cura de Josep Poca. Darrer llibre de Josep Benet.
2013. | L'Ajuntament de Barcelona posa el nom de Josep Benet a la Biblioteca del Clot, **Biblioteca del Clot-Josep Benet**, al districte de Sant Martí (23 de novembre).
- | Es publica el primer volum de la seva obra dispersa: **La Catalunya de la Renaixença. Entre el vuit-cents i el nou-cents**, a cura de Josep Poca.
2014. | Es publica el segon volum de la seva obra dispersa: **De la Segona República a la Transició**, a cura de Josep Poca.

2015.

Es publica el tercer volum de la seva obra dispersa: **Personatges**, a cura de Josep Poca.

2021.

L'Ajuntament de Barcelona dedica un espai de la ciutat a Josep Benet: **plaça de Josep Benet i Morell**, en la intersecció de l'avinguda Meridiana i Passeig de Fabra i Puig, (11 de març).